

SVATÍ NA KAŽDÝ DEN V ČERVENCI

Tento přehled chce být malým průvodcem k zastavení, modlitbě i osobnímu zamyšlení na každý den měsíce. Biblické verše jsou podle Českého ekumenického překladu.

1. 7.

Sv. Oliver Plunkett, irský arcibiskup, mučedník

Sv. Oliver Plunkett (1625–1681) studoval v Římě a po vysvěcení na kněze tam kvůli krutému pronásledování kněží a mnichů v Irsku zůstal a přednášel teologii. R. 1669 byl vysvěcen na biskupa a z pověření papeže Klimenta IX. se vrátil do Irska. V době silného útlaču organizoval tajný církevní život, vysvěcoval kněze a podporoval věřící. Byl spolu s dalšími asi třiceti církevními hodnostáři i laiky falešně obviněn z velezrady a po nespravedlivém procesu v Londýně odsouzen k smrti, kdy byl jako vlastizrádce oběšen a rozčtvrcen. Papežem Pavlem VI. byl r. 1975 svatořečen.

Zamyšlení: Pravda a víra někdy vedou k nepochopení a nespravedlnosti. Sv. Oliver ukazuje, že i v takové chvíli lze zůstat věrný Bohu. Jeho život je výzvou k odvaze stát za pravdou bez ohledu na následky.

„Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské.“ (Mt 5, 10)

Někdy bývá zařazen na tento den:

Sv. Theobald (Děpolt), poustevník a kněz

Sv. Theobald z Provins ve Francii (1033–1066) pocházel z hraběcí rodiny, přičemž otec si pro něj přál vojenskou kariéru. On však toužil po něčem jiném a s přítelem Walterem odešel od rodiny. V trevírské diecézi začali žít život poustevníků. Pak se stali poutníky, ale po cestách do Compostely a Říma zakotvili u Salanigy poblíž Benátek. Teobald tam vstoupil do kamaldulského řádu a stal se knězem.

Vedl přísný asketický život v chudobě a modlitbě. Je patronem poutníků a pokání.

Zemřel 30. června, proto jej některá kalendária uvádějí 30. června.

Zamyšlení: Skutečné bohatství najdeme v srdci obráceném k Bohu. Theobald ukazuje, že i radikální změna života je možná.

„Neboť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce.“ (Mt 6,21)

2. 7.

Sv. Bernardin Realini, kněz Tovaryšstva Ježíšova

Sv. Bernardin Realini (1530–1616, Itálie) vystudoval občanské i kanonické (církevní) právo a působil v různých státních úřadech. Setkával se s jezuitou a rozhodl se k nim vstoupit. V 51 letech se stal knězem. Vynikal jako zpovědník, kazatel a duchovní průvodce, zvláště ve městě Lecce v jižní Itálii, kde založil jezuitskou kolej a kde pak působil většinu svého života. Byl znám svou mimořádnou trpělivostí, pokorou a laskavostí vůči lidem. Dožil se vysokého věku a zemřel v pověsti svatosti.

Zamyšlení: Svatost se často skrývá v tiché a vytrvalé službě druhým. Každé povzbuzení, naslouchání či odpuštění má velkou hodnotu. Sv. Bernardin nás učí, že i „malé“ skutky lásky mohou proměnit lidské srdce.

„Budte k sobě navzájem dobří, milosrdní a odpouštějte si.“ (Ef 4,32)

Někdy bývá zařazen na tento den:

Sv. Oto z Bamberku

Sv. Oto (Ota) z Bamberku (1060–1139) byl německý biskup a misionář. Působil především v Pomořansku, kde pokřtil tisíce lidí. Aspoň dvakrát byl v Čechách, např. při zpáteční cestě z Pomořan do Bambergu se v Praze zastavil na Vyšehradě u nemocného Vladislava I. a přičinil se o jeho smíření s bratrem Soběslavem. Byl znám jako moudrý diplomat a stavitel kostelů. Zemřel v Bamberku.

Zemřel 30. června, proto jej některá kalendária uvádějí 30. června, v bamberské diecézi jeho svátek slaví 30. září.

Zamyšlení: Víra se šíří nejen slovy, ale i skutky. Ota dokázal spojit víru, rozum i službu.

„Jděte do celého světa a kaďte evangelium všemu stvoření.“ (Mk 16,15)

3. 7.

Svátek sv. Tomáše, apoštola

Sv. Tomáš († kolem 72 n. l.) byl jeden z dvanácti apoštolů. Známe ho jako „nevěřící Tomáš“, protože pochyboval o zmrtvýchvstání Ježíše. Po setkání s Kristem vyznal hlubokou víru. Podle tradice hlásal evangelium až v Indii. Zemřel jako mučedník.

Zamyšlení: Pochybnost není konec víry – může jí ukázat cestu. Důležité je hledat pravdu a setkat se s Kristem osobně.

„Můj Pán a můj Bůh!“ (Jan 20,28)

4. 7.

Sv. Prokop, poustevník a zakladatel kláštera

Sv. Prokop (asi 970–1053) byl český poustevník a zakladatel Sázavského kláštera. Působil v Čechách a prosazoval slovanskou liturgii. Žil asketicky a vedl komunitu mnichů. Podle legendy oral s ďáblem. Je jedním z patronů Čech.

Zamyšlení: Vytrvalost ve víře překonává i překážky. Prokop ukazuje odvahu jít proti proudu.

„Všechno mohu v Kristu, který mi dává sílu.“ (Flp 4,13)

Téhož dne též:

Sv. Pier Giorgio Frassati, laik, terciář OP (řád dominikánů)

Sv. Pier (1901–1925) byl mladý Ital z Turína. Pocházel z bohaté rodiny, ale svůj život zasvětil chudým a potřebným. Studoval techniku a byl aktivní v katolických organizacích. Miloval hory,

přátelství a hluboký duchovní život. Zemřel ve 24 letech na dětskou obrnu, kterou se nejspíš nakazil při službě nemocným. Svou smrt obětoval za spásu rodičů. Byl nazván mužem osmi blahoslavenství.

Zamyšlení: Svatost není vzdálená – může se žít uprostřed přátel, studia i radosti. Sv. Frassati ukazuje, že víra má být živá a konkrétní.
„Blaze milosrdným, neboť oni dojdou milosrdenství.“ (Mt 5,7)

5. 7.

Slavnost sv. Cyrila a Metoděje – Den slovanských věrozvěstů

Svatí Cyril (827–869) a Metoděj (815–885) byli soluňští bratři, misionáři Slovanů. Přinesli víru na Velkou Moravu a vytvořili hlaholici, do níž přeložili část Písma svatého. Přeložili liturgii do staroslověnštiny. Metoděj byl arcibiskupem. Jsou patrony Evropy.

Zamyšlení: Víra má být srozumitelná každému člověku. Evangelium se má přibližovat lidem v jejich jazyce a kultuře.

„Každý jazyk ať vyznává: Ježíš Kristus je Pán.“ (srov. Flp 2,11)

6. 7.

Sv. Marie Gorettiová, panna a mučednice

Marie Gorettiová (1890–1902) byla italská dívka, která po smrti svého otce pomáhala matce starat se o domácnost a své sourozence. V necelých 12 letech byla napadena 20letým sousedem Alexandrem, přičemž bránila svou čistotu. Útočníkovi odpustila ještě před smrtí. Zemřela na následky zranění. Je patronkou čistoty a mládeže.

Zamyšlení: Odpuštění je silnější než násilí. Její odvaha a čistota inspirují i dnes.

„Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni uzří Boha.“ (Mt 5,8)

7. 7.

Sv. Wilibald, misionář, biskup

Sv. Willibald (700–787) byl anglosaský misionář. Putoval do Svaté země a později působil v Německu. Stal se biskupem v Eichstättu. Pomáhal šířit víru mezi Germány. Zemřel ve vysokém věku.

Zamyšlení: Život je cesta – fyzická i duchovní. Každý krok může být přiblížením k Bohu.

„Já jsem cesta, pravda i život.“ (Jan 14,6)

Tento den také:

Bl. rodina Josefa a Viktorie Ulmových

Blahoslavená rodina Ulmových žila v Polsku během druhé světové války. Josef (1900–1944) a Viktorie (1912–1944) ukrývali židovskou rodinu ve svém domě. Za tento čin byli nacisty popraveni spolu se svými sedmi dětmi (včetně nenarozeného). Byli známí svou hlubokou vírou a láskou k bližním. Jejich příběh je silným svědectvím křesťanské oběti.

Zamyšlení: Láska k bližnímu nezná hranice ani strach. Někdy znamená riskovat všechno pro dobro druhého.

„Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele.“ (Jan 15,13)

8. 7.

Sv. Kilián, misionář, mučedník

Sv. Kilián († kolem 689) byl irský misionář. Působil v Německu, zejména ve Würzburgu. Hlásal evangelium mezi pohany. Byl zabit pro svou víru, nechala jej totiž z pomsty zabít manželka vévody Gosperta, který si ji vzal jako vdovu po svém bratrovi a po přestoupení na křesťanství ji chtěl propustit. Je patronem Frank.

Zamyšlení: Víra někdy vyžaduje odvahu až k oběti. Pravda má cenu i za cenu života.

„Kdo ztratí svůj život pro mne, nalezne jej.“ (Mt 10,39)

9. 7.

Sv. Veronika Giulianiová, řeholnice a stigmatizovaná mystička

Sv. Veronika Giulianiová (1660–1727) od 17 let žila v italském klášteře v Città di Castello, kde vynikala modlitbou, pokorou a láskou. Prožila mimořádné mystické zkušenosti včetně stigmat, kvůli nimž prošla těžkými zkouškami, křivdami a ponížením. Po oficiálním uznání jejích stigmat se stala abatyší a její duchovní deník patří k významným mystickým dílům církve. Zemřela jako uznávaná představená kláštera.

Zamyšlení: Bůh působí i v tichu a skrytosti každodenního života. Velké věci se často odehrávají v srdci člověka.

„Stvoř mi čisté srdce, Bože.“ (Žl 51,12)

Tento den také:

Sv. Augustin Zhao Rong a druhové, mučedníci v Číně

Sv. Augustin Zhao Rong (†1815) byl čínský voják, který se obrátil ke křesťanství po setkání s misionáři. Přijal křest a stal se knězem. Spolu s dalšími čínskými a evropskými křesťany byl pronásledován a umučen. Tito mučedníci pocházejí z různých období (17.–20. stol.). Jejich společná víra překonávala kulturní rozdíly. Jsou symbolem univerzality církve.

Zamyšlení: Víra spojuje lidi napříč národy. Věrnost Bohu je silnější než tlak společnosti.

„Z naděje se radujte, v soužení buďte trpěliví...“ (Řím 12,12)

10. 7.

Sv. Amálie (Libuše), šlechtična

Pocházela z Arden (8. st. v Belgii). Byla krásnou a ctnostnou franckou šlechtičnou. Svůj život zasvětila Bohu. Kníže Karel Martell se o ni marně ucházel. Teprve až jí zlomil ruku, poznal, jak silná je

její láska ke Kristu. Amalberga, překládaná jako Amálie či Libuše (jazykovědci se domnívají, že jména jsou totožná), pak prožila svůj život v benediktinském klášteře patrně v Bilsen.

Zamyšlení: Láska k druhým se ukazuje konkrétními činy. Každý z nás může být nástrojem dobra tam, kde žije.

„Zůstává víra, naděje a láska – největší z nich je láska.“ (1 Kor 13,13)

11. 7.

Svátek sv. Benedikta, patrona Evropy

Sv. Benedikt z Nursie (480–547) byl zakladatel západního mnišství. Odešel do samoty, ale brzy kolem něj vznikla komunita. Nejdříve zřizoval malé kláštery a později vystavěl rozsáhlý klášter a známý klášter Monte Cassino v Itálii. Stal se zakladatelem západního řeholního hnutí a přispěl k zachování klasické kultury. Jeho radu k vytvoření duchovní rovnováhy připomíná znak kříže zvedající se nad pluhem. Sepsal Řeholi sv. Benedikta, která zdůrazňuje rovnováhu mezi modlitbou a prací („ora et labora“), aby byla modlitba prací a práce modlitbou.

Zamyšlení: Řád a rytmus života dávají prostor Bohu. I obyčejná práce může být modlitbou.

„Nestaví-li dům Hospodin, nadarmo se namáhají stavitelé.“ (Žl 127,1)

12. 7.

Sv. Jan Gualbert, zakladatel vallombrosánů

Sv. Jan Gualbert (985–1073) byl italský šlechtic, který se stal mnichem. Proslul tím, že odpustil vrahovi svého bratra, což změnilo jeho život. Založil kongregaci vallombroských benediktinů usilující o reformu církve, spočívající v odmítání darů, světské ochrany církve či simonie (svatokupectví). Zdůrazňoval čistotu života duchovenstva.

Zamyšlení: Odpuštění má sílu změnit nejen druhé, ale i nás. Je to cesta ke svobodě srdce.

„Odpouštějte, a bude vám odpuštěno.“ (Lk 6,37)

Tento den také:

Sv. Ludvík a Zélie Martinovi, rodiče řeholních sester karmelitek

Sv. Ludvík (1823–1894) a Zélie (1831–1877) byli francouzští manželé a rodiče sv. Terezie z Lisieux. Vedli hluboce věřící rodinný život. Zélie se starala o domácnost a podnikala, Ludvík byl hodinář. Společně vychovávali pět dcer, neboť dvě dcery a dva synové zemřeli v raném dětství, a to láskyplně a moudře, v atmosféře živé víry v Boha a s pozorností vůči mnoha potřebným lidem. Zélie zemřela, když nejmladší Terezce byly čtyři roky. Všech pět dcer se stalo řeholnicemi. Jsou prvním kanonizovaným manželským párem.

Zamyšlení: Manželství může být cestou ke svatosti. Láska, věrnost a víra tvoří základ rodiny.

„Ať se děje cokoliv, láska vydrží...“ (1 Kor 13,7)

13. 7.

Sv. Jindřich, císař

Sv. Jindřich II. (973–1024) byl německý král a císař Svaté říše římské. Podporoval církve, zakládal biskupství a kláštery. Vedl spravedlivou vládu a snažil se o pokoj. Jeho manželství se sv. Kunhutou bylo příkladem křesťanského života. Zemřel bez potomků.

Zamyšlení: Moc a odpovědnost mají sloužit dobru. Každý, kdo někoho vede, něco řídí, je povolán k službě.

„Cti Hospodina ze svého majetku.“ (Př 3,9)

14. 7.

Bl. Hroznata, český šlechtic, mučedník (památka)

Bl. Hroznata (†1217) se chtěl dvakrát zúčastnit křížové výpravy, ale ani na jednu se nakonec nemohl vydat, proto pokaždé dostal papežskou dispenz s podmínkou postavení kláštera. Založil tedy na

svých statcích klášter premonstrátů v Teplé, klášter premonstrátek v Chotěšově. Po smrti manželky a syna vstoupil do řádu a stal se opatem. Kvůli sporům o klášterní majetek byl unesen a zemřel v zajetí. Patří k významným osobnostem české církve.

Zamyšlení: Věrnost Bohu se ukazuje též ve zkouškách. I utrpení může být svědectvím víry.

„Bud' věrný až na smrt a dám ti vítězný věnec života.“ (Zj 2,10)

Tento den také:

Sv. Kamil de Lellis, zakladatel řádu

Sv. Kamil (1550–1614, Itálie) byl původně vojákem, později se obrátil, dvakrát chtěl vstoupit ke kapucínům, ale kvůli otevřené ráně na noze musel po každé z kláštera odejít. Začal proto v nemocnici sv. Jakuba pečovat o nemocné. Později se ze skupiny kolem něj zrodila Společnost služebníků nemocných, kterou papež Řehoř XIV. v r. 1591 povýšil na řeholní řád, řeholníkům se začalo kamiliáni. Zakládali nemocnice a pečovali o nakažené v době epidemií. Sv. Kamil zdůrazňoval důstojnost nemocných.

Zamyšlení: Služba nemocným je službou samotnému Kristu. Každé gesto lásky má smysl.

„Byl jsem nemocen, a navštívili jste mě.“ (Mt 25,36)

15. 7.

Sv. Bonaventura, teolog a učitel církve (památka)

Sv. Bonaventura z Bagnoregia (1217–1274) se narodil jako Giovanni Fidanza a jméno Bonaventura přijal pravděpodobně ještě dříve, než vstoupil k františkánům. Působil na univerzitě v Paříži a stal se generálním představeným řádu. Propojoval víru s rozumem a mystikou. Napsal řadu teologických děl. Zemřel během církevního koncilu v Lyonu.

Zamyšlení: Víra není v rozporu s rozumem. Hledat pravdu znamená hledat Boha.

„Hospodin dává moudrost.“ (srov. Př 2,6)

16. 7.

Panna Maria Karmelská

Toto zasvěcení Panně Marii souvisí s řádem karmelitánů na hoře Karmel. Maria je uctívána jako ochránkyně a průvodkyně duchovního života. Tradice spojuje tento svátek s přijetím škapulíře. Karmelitánská spiritualita klade důraz na modlitbu a kontemplaci. Úcta k Marii se rozšířila po celém světě.

Zamyšlení: Maria nás učí důvěře a odevzdanosti Bohu. Je tichým vzorem víry v každodennosti.

„Ať se mi stane podle tvého slova.“ (Lk 1,38)

17. 7.

Sv. Hyacint a bl. Česlav, dominikánští misionáři

Sv. Hyacint (†1257) a bl. Česlav (†1242) byli dominikánští misionáři ze Slezska. Hlásali evangelium v Polsku a střední Evropě. Zakládali kláštery a šířili vzdělání. Byli známí svou horlivostí a zbožností. Sehráli významnou roli v šíření víry mezi Slovany.

Zamyšlení: Víra roste, když se sdílí, každý může být svědkem evangelia.

„Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky...“ (Mt 28,19)

18. 7.

Sv. Emilián, mučedník

Sv. Emilián († 362) žil v Dorostoru v Mesii (dnešní Bulharsko). Když byly za císaře Juliána Odpadlíka znovu obnoveny pohanské obřady, tajně rozbil modly v chrámu. Když byl za tento čin nespravedlivě obviněn jiný muž, Emilián se přiznal slovy: „To jsem učinil já.“ Byl upálen v peci, tak za svou odvahu a víru získal korunu mučednictví.

Zamyšlení: Víra nejsou jen slova, ale rozhodnutí.

„Utrpení tohoto času se nedá srovnat s budoucí slávou.“ (Řím 8,18)

19. 7.

Sv. Makrina, sestra sv. Basila Velikého, sv. Řehoře z Nyssy a sv. Petra ze Sebasty

Sv. Makrina (327–379) vyrůstala v hluboce zbožné rodině. Nejprve pečovala o své sourozence a po smrti svého snoubence odešla do kláštera v Anessi (dnes součást Turecka), kde vedla asketický život a založila společenství zbožných žen. Významně ovlivnila své bratry – velké církevní učitele. Zemřela pokojně obklopena rodinou.

Zamyšlení: Rodina může být místem růstu svatosti. Víra se předává příkladem.

„Já a můj dům budeme sloužit Hospodinu.“ (Joz 24,15)

20. 7.

Sv. Eliáš, starozákonní prorok

Prorok Eliáš, jehož jméno znamená „Jahve je můj Bůh“ se narodil v Tišbe a působil v 9. stol. př. Kr. za vlády izraelského krále Achaba. Bojoval proti modlářství a falešným prorokům Baala a hájil víru v jediného Boha. Je znám svými zázraky a setkáním s Bohem na hoře Horeb. Byl vzat do nebe v ohnivém voze. Je důležitou postavou Starého zákona. V evangelích se vypráví, že se zjevil spolu s Mojžíšem vedle proměněného Ježíše na hoře Tábor.

Zamyšlení: Bůh k nám často promlouvá tiše. Je třeba se zastavit a naslouchat.

„Bůh byl v tichém, jemném vánku.“ (srov. 1 Král 19,12)

Tento den také:

Sv. Apolinář, biskup, mučedník

Sv. Apolinář († kolem 79) byl první biskup v Ravenně. Podle tradice byl učedníkem sv. Petra. Hlásal evangelium v severní Itálii. Byl pronásledován, a nakonec zemřel mučednickou smrtí.

Zamyšlení: Hlásat pravdu někdy znamená snášet odpor. Přesto má smysl zůstat věrný.

„Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost.“ (Mt 5,10)

21. 7.

Sv. Vavřinec z Brindisi, kazatel a učenec

Sv. Vavřinec (1559–1619) byl kapucín, kazatel a diplomat. Měl mimořádný dar jazyků a znalosti Písma. Kázal po celé Evropě a hájil víru. Působil i jako papežský vyslanec. Je učitelem církve.

Zamyšlení: Slovo může přinést světlo do života druhých. Mluv pravdu s láskou.

„Hlásej slovo Boží, ať přijdeš vhod či nevhod, usvědčuj, domlouvej, napomínej v trpělivém vyučování.“ (2 Tim 4,2)

22. 7.

Svátek sv. Marie Magdalény, učednice Ježíše

Marie Magdaléna byla Ježíšova učednice, z níž Ježíš vyhnal demony. Připojila se ke skupině zbožných žen – Marii Kleofášově, Zuzaně, Janě..., které Ježíši v průběhu jeho života pomáhaly svou službou. Doprovázela ho až na Golgotu. Jako první svědčila o jeho zmrtvýchvstání. Je nazývána „apoštolkou apoštolů“. Je symbolem obrácení a věrnosti.

Zamyšlení: Nikdo u Boha není ztracen. Každý může začít znovu.

„Viděla jsem Pána.“ (Jan 20,18)

23. 7.

Svátek sv. Brigity, patronky Evropy, mystička, zakladatelka řádu

Sv. Brigita Švédská (1303–1373). Měla osm dětí. Po smrti manžela zasvětila život Bohu. Působila i v Římě. Z vnuknutí Ducha svatého založila kontemplativní ženský i mužský řád Nejsvětějšího Spasitele, který sice zanikl při protestantské reformaci, ale byl

zásluhou bl. Marie Alžběty Hesselbladové ve 20. st. obnoven. Její snahou bylo zasadit se o návrat papeže z Avignonu, ale podařilo se to až sv. Kateřině Sienské.

Zamyšlení: Modlitba mění nejen nás, ale i svět kolem.

„Velkou moc má vroucí modlitba spravedlivého.“ (Jak 5,16)

24. 7.

Sv. Kristýna z Bolseny, mučednice

Sv. Kristýna (3.–4. stol.) byla mladá mučednice. Odmítla pohanské kulty a následovala Krista. V 11 letech byla krutě mučena svým otcem Urbanem, velitelem místní vojenské jednotky, i dalšími.

Zamyšlení: Víra je hodnotou, kterou stojí za to bránit.

*„Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele.“
(Jan 15,13)*

Tento den také:

Sv. Šarbel Machlúf, mnich a poustevník

Sv. Šarbel Machlúf (1828–1898) byl libanonský maronitský mnich a poustevník. Žil velmi asketicky v tichu a modlitbě. Vynikal hlubokou oddaností Eucharistii. Po jeho smrti se začaly dít zázraky, což vedlo k jeho svatořečení. Je uctíván po celém světě.

Zamyšlení: Ticho a modlitba mají velkou sílu. Bůh působí i tam, kde není vidět.

„Zůstaňte ve mně a já ve vás.“ (Jan 15,4)

25. 7.

Svátek sv. Jakuba, apoštola

Sv. Jakub Starší, apoštol, byl bratrem Jana. Patřil mezi nejbližší Ježíšovy učedníky. Hlásal evangelium a stal se prvním mučedníkem mezi apoštoly. Zemřel roku 44 v Jeruzalémě. Je patronem poutníků.

Zamyšlení: Následovat Krista znamená důvěřovat až do krajnosti.
„Můj kalich budete pít.“ (srov. Mk 10,39)

Tento den také:

Bl. Marie Terezie Kowalska, řeholnice

Bl. Marie Terezie Kowalska (1902–1941) byla polská řeholnice kapucínka. Žila hluboký duchovní život zaměřený na sjednocení s Kristem. Během druhé světové války byla zatčena a deportována do koncentračního tábora. Tam trpěla a zemřela.

Zamyšlení: Bůh je blízko i v nejtemnějších chvílích.

„Já jsem s vámi po všechny dny.“ (Mt 28,20)

26. 7.

Sv. Jáchym a Anna, rodiče Panny Marie

Rodiče Panny Marie, tradice je představuje jako spravedlivý a zbožný pár. Dlouho byli bezdětní. Nakonec přijali Marii jako Boží dar. Vychovali ji ve víře. Jsou patrony rodin a prarodičů.

Zamyšlení: Víra se rodí v rodině. Rodiče přijímají velký dar i odpovědnost.

„Zasvěť už chlapce do jeho cesty, neodchýlí se od ní, ani když zestárne.“ (Př 22,6)

27. 7.

Sv. Gorazd a druhové, žáci Cyrila a Metoděje

Byli žáky sv. Cyrila a Metoděje. Působili na Velké Moravě. Po vyhnání pokračovali v misii jinde. Šířili slovanskou liturgii. Přinesli víru dalším národům.

Zamyšlení: Víru je třeba chránit a předávat dál.

*„Stůjte pevně a držte se toho učení, které jsme vám odevzdali.“
(2 Tes 2,15)*

28. 7.

Sv. Nazarius a Celsus, mučedníci

Mučedníci z prvních století křesťanství. Nazarius byl misionář, Celsus jeho mladý žák. Společně šířili víru. Byli zatčeni a popraveni. Jejich odvaha inspirovala další.

Zamyšlení: Víra se ukazuje i v těžkých chvílích.

„Boha je třeba poslouchat více než lidi.“ (Sk 5,29)

29. 7.

Marta, Marie a Lazar, přátelé Ježíše (památka)

Sourozenci z Betánie, přátelé Ježíše. Marta sloužila, Marie naslouchala, Lazar byl vzkříšen. Jejich domov byl místem setkání s Kristem. Představují různé stránky víry. Jsou symbolem přátelství s Ježíšem.

Zamyšlení: Víra je služba i naslouchání. Obojí je důležité.

„Marie volila dobře; vybrala si to, oč nepřijde.“ (Lk 10,42)

30. 7.

Sv. Petr Chryzolog, kazatel, biskup

Sv. Petr (406–450) byl biskup v Ravenně. Proslul jako výborný kazatel („zlatoslový“). Hlásal evangelium jednoduše a jasně. Řídil se zásadou: *„K lidu je třeba mluvit jazykem lidu.“* Vedl církve v náročné době. Je učitelem církve.

Zamyšlení: Jednoduchost je klíčem k pochopení víry.

„Vaše slovo buď ano, ano – ne, ne.“ (Mt 5,37)

Tento den také:

Sv. Leopold Mandić, kapucínský kněz

Přestože byl sv. Leopold Mandić (1866–1942) malé postavy (140 cm), trpěl zdravotními potížemi a vadou řeči, stal se kapucínským knězem a výjimečným zpovědníkem. Většinu svého života působil

v italské Padově, kde trávil dlouhé hodiny ve zpovědnici a pomáhal lidem nalézt Boží milosrdenství. Toužil po sjednocení křesťanů a celý svůj život zasvětil smíření mezi lidmi a Bohem.

Zamyšlení: Bůh může působit skrze každého člověka, který mu důvěřuje a slouží druhým.

„Budte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec.“ (Lk 6,36)

31. 7.

Sv. Ignác z Loyoly, zakladatel Jezuitů (památka)

Sv. Ignác (1491–1556) byl španělský šlechtic a voják. Po obrácení založil jezuitský řád. Napsal „Duchovní cvičení“, která pomáhají rozlišovat Boží vůli. Působil v Římě. Výrazně ovlivnil obnovu církve.

Zamyšlení: Bůh je přítomen ve všem, co děláme. Důležité je hledat ho v každodennosti.

„Všechno dělejte k Boží slávě.“ (srov. 1 Kor 10,31)

Tento den také:

Bl. Zdenka Cecílie Schelingová

Bl. Zdenka (1916–1955) byla slovenská řeholnice Kongregace milosrdných sester sv. Kříže. Pracovala jako zdravotní sestra. Pomáhala pronásledovaným kněžíům během komunistického režimu. Byla zatčena, mučena a odsouzena k vězení. Zemřela na následky utrpení.

Zamyšlení: Odvaha stát za pravdou má cenu. I skrytá služba může změnit svět.

„Poznáte pravdu a pravda vás učiní svobodnými.“ (Jan 8,32)